

מ"ת 6317/01/14 - מדינת ישראל נגד חיים חי מימון בנגוזי

בית משפט השלום בעכו

12 ינואר 2014

מ"ת 14-01-6317 מדינת ישראל נ' בנגוזי(עוצר)

6296-01-14

בפני כב' השופטת אביגיל זכרייה
הمحكمة: מדינת ישראל

נגד חיים חי מימון בנגוזי (עוצר)
המשיב

nocchim:

ב"כ המבקר: מר סامر יוסף, מתמחה בתביעות

המשיב: הובא

הסניגור: עו"ד מוטי לוי, מטעם הסניגורייה הציבורית

החלטה

מנחת בפניי בקשה למעצר המשיב על תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו - 1996.

בנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו את העבירות הבאות:

איומים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק הגנ"ל.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

האירועים נשואים כתב האישום

בכתב האישום נטען כי ביום 2.1.14 מתנדב בתחנת משטרת עכו, לבוש במדי שוטר, סימן למשיב לעצור את רכבו לאחר שהוא עקף אותו מימין. לאחר שיצאו השוטר והמשיב מרכבייהם ביקש השוטר מהמשיב להציג את רישיונו. המשיב לא שעה להוראות השוטר אלא ניגש לרכבו תוך שהוא אומר "עכשו תקבל ממני מה זה רישיון", פתח את תא המטען והוציא

עמוד 1

מפתח גלגים מברזל והתקרב אל השוטר תוך שהוא מנופף באמצעותו כלפיו ואומר "בוא תראה איך אני מכח אותך עכשו" וזאת כדי להפחידו ולהקנito. באותו שלב יצאה חברתו של המשיב מהרכב ונטלה מידו את מפתח הגלגים.

בשלב מאוחר יותר, ולאחר שהמשיב עזב את המקום, התקשר אליו רס"מ יעקב עשור והורה לו להגיע לתחנת המשטרה. באותה שיחה אמר המשיב פעם נוספת על השוטר שהיה מעורב באירוע שתואר לעיל ואמר לרס"מ עשו: "אני אין לי חוק. מה, הוא לא מפחד על החיים שלו? מי שפוגע بي אני פוגע בו". בהמשך ולאחר שהתייצב בתחנת המשטרה שב ואים המשיב בנסיבות רס"מ עשור כי "מי שפוגע بي אני אפגע בו. אם אני אעצר אז אנשים ישלמו".

על רקע זה הוגש נגד המשיב כתב אישום בגין עבירות של איומים והכשלת שוטר במילוי תפקידו.

ראיות לכואורה

המבקשת טוענת כי יש בידה ראיות טובות להוכחת המיוחס למשיב ובין היתר הودעת השוטר המתנדב המאומין; עדות חברותו של המשיב; זכ"ד שנערך על ידי רס"מ עשור וגרסת המשיב הקשור עצמו לאירוע ומודה באופן חלקי במיוחס לו. ההגנה העלה טיעונה באופן כללי למקד טענותיה לעניין קיומן של ראיות לכואורה. באופן כללי טענה ההגנה כי הגרסה המוצגת על ידי המבקשת אין לה כל אחיזה במציאות. לעומת זאת הגנה המשיב מודה כי היה דין ודברים אל מול השוטר אך מכחישה את כל סוגיית האioms באמצעות מפתח הגלגים. ההגנה אף לא התייחסה בטיעוניה לאיומים שנשמעו לאחר האירוע כפי שהובאו לעיל.

לענין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת טוענת כי העבירות המיויחסות למשיב מקומות עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(ב). המבקשת מפנה לפסקה לפיה מי שמהלך אימים על גורמי אכיפת החוק נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה וגולם בו פוטנציאל של פגעה ממשית באנשי החוק והצבא בכללו. עוד מצינית המבקשת כי למשיב הרשות קודמות בעבירות של איומים, היזק לרכוש בمزיד, תקיפה שוטר במילוי תפקידו וכן כי תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים בגין עבירות איומים.

ההגנה טוענת כי רף האioms שהוצגו אינו כזה המצדיק מעצר מאחרו סORG ובריח אלא כזה שנitin לאינו באמצעות חלופת מעצר מתאימה, תוך שהפנחה לפסקה בעניין זה, לרבות של מותב זה. עוד נטען כי בשים לב לשון גזר הדין הקודם במסגרתו הוטל עונש המאסר על תנאי אליו מכונת המבקשת הרי שלעדת ההגנה אין מדובר במאסר על תנאי בהפולה מאחר בכתב האישום הנוכחי מיחסת למשיב עבירה של איומים בלבד שאינה קרוכה בעבירות אלימות במשפחה כפי שהיא עת הוטל אותו מאסר על תנאי. לחלוPI חילופין עתירה ההגנה לשחרר המשיב למעצר בית בפיקוחה של אמו.

במעמד הדיון שמעתי את אמו, המפקחת המוצעת.

עוד ביקשו המשיב ואמו להתחשב בנסיבות האישיות של המשיב ובקשיים בהם נתקל מאז פטירת אביו **לפני כחmess שנים**.

ראיות לכאורה -

עיוון בתיק החקירה מעלה כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך. הראיות לכאורה הקשורות את המשיב לביצוע העבירות המוחסנות לו עלות למקרא הודעת השוטר/ המתנדב, רס"מ עשור - ששמע את תוכן האיומים שהשמע המשיב כלפי השוטר המתנדב, הודעת המשיב בעצמו והודעת חברתו.

לעוני קיומה של עילת מעצר -

לאחר בוחנת הראיות ומכלול הנתונים שהונחו בפניו ושמיעת טענות הצדדים שוכנעת כי קיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב שפנוי. אולם, עבירת איומים כשלעצמה אינה מקינה עילת מעצר סטטוטורית ויש לבחון כל מקרה לגופו בשים לב לאופי האיומים, נסיבות השימוש ומכלול הנسبות הספציפיות של המקרה והמעורבים בו.

במקרה שבפניי מדובר בסדרה של איומים שהושמעו כלפי שוטר וכגンド איש אכיפת חוק במספר הزادנויות, לרבות לאחר שהאירוע המרכזי לכאורה כבר הסתיים. לא ניתן לומר גזירה שווה בין המקרה אליו הפantha ההגנה מפסיקתו של מותב זה ובין מקרה זה. באותו מקרה היה מדובר באירוע ייחיד שהושמע בוICO בין שכנים בדיינא דרייחה ואשר לא היה כלל בשימוש בכלל כלשהו. במקרה שבפניי כאמור הושמע איום קונקרטי אשר לווה בהוצאה כל מסוכן ואשר רק בשל התערבותה של חברתו של המשיב לא התדרדר לכדי אלימות של ממש. הדברים אף הסילמו לאחר מכן נוכח האיומים שהמשיב המשיך להשמע כנגד השוטר המתנדב וזאת באופןו של שוטר אחר - נתן שכן מחזק את ההנחה בדבר מסוכנותו של המשיב ואת אי יראתו המתמשכת מפני גורמי אכיפת החוק.

אשר על כן אקבע כי במקרה שבפניי לשון האיומים מעוררת חשש של ממש לביטחונו של השוטר המתנדב מפני של המשיב בשים לב לאופי האיומים ולהיותם **איומים ברף הגבולה ביותר** אשר מצטרפים לעובדה שבבערו של המשיב הרשותות קודמות בעבירות של איומים ותקיפה שוטר ומאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים בגין עבירת איומים.

בהקשר זה אזכיר כי לאחר עיוון בגזר דין של כב' השופט סאלח לא מצאתי ממש בטענת ההגנה לעוני اي האפשרות להפעלת התנאי אולם הדברים יתבררו במסגרת ההליך העיקרי. כך גם טענת ההגנה לעוניין اي השימוש בתכשיר מסווג "רגעון". בהתחשב בנסיבות אליה הגיעתי לא ארחיב את הייעזה בנושאים אלה בהחלטה זו שלא לצורך.

**מכלול הדברים ורכיב המצטבר מעלה ספק של ממש האם ניתן יהיה לאין המ██וכנות הגלומה
במשיב באמצעות חלופת מעצר.**

יתריה מכך: לאחר ששמעתי את אמו של המשיב, המפקחת המוצעת, ספק רב בעיני האם יש ביכולתה לשמש דמות סמכותית למשיב. מעודתה בפניי עליה כי אמו של המשיב מגוננת עליו גם במחair של מה שנראה, עם כל הכבוד, אי אמירות אמת בבית המשפט. התקשתי לקבל הסבריה כי אינה יודעת מדווק הוטל על בנה עונש מאסר על תנאי ומה היו העבירות בגין הועמד לדין בעבר במיחוד בשים לב לאופי העבירות בהן הייתה גם היא מעורבת באופן אישי כפי שעולה מהחומר שהוצע בפניי. גם שכל הנראה פטירת אביו לפני מספר שנים הותירה במשיב חותם אין בכך כדי להצדיק

התנהגותו כפי שתוארה לעיל.

יחד עם זאת, מאחר ובית המשפט נדרש תמיד לבחון אפשרות קיומה של חלופת מעצר, וזאת גם בעבורות במדרג חמוץ אף יותר מזה הקיים בתיק זה, הרוי שלפניהם משורת הדין ועל מנת לאפשר למשיב למצות את מלאה האפשרות להציג חלופת מעצר אני מורה על קבלת תסקير מעצר, אשר יבחן את חלופת המעצר שהוצאה על ידי המשיב וכן חלופות מעצר טובות ממנה ככל שיעלה בידי המשיב להציגן.

יובהר כי אין בעצם הפניות המשיב למסקיר כדי להביע עמדה ואין לראות בכל האמור לעיל כגיבוש עמדה סופית או כהתחיהות שיפוטית לתוכאה צו או אחרת לרבות קבלת המלצה שרות המבחן.

שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של המשיב עד ליום 6/2/14.

נקבע להמשך דיון ליום 9/2/14 ساعה 12.00.

המשיב ישאר עצור עד מתן החלטה אחרת ויוזמן למועד הנ"ל באמצעות שב"ס.

המצירות תמציא החלטה זו לשירות המבחן ותזודא קבלתה.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה, שופטת